

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ।

ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, 33.

EVACUEE ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦਾ ਰਖਵਾਲਾ, ਨਵਾਂ

ਦਿੱਲੀ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

SOLU MAL ਅਤੇ ਹੋਰ — ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1953 ਦੀ 1955

ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 194

ਇਵੈਕੂਈ ਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ (1950 ਦਾ ਐਕਟ XXXI Sth) . ਸੈਕਸ਼ਨ 17(1) ਅਤੇ (2)— ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਇਵੈਕੂਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ—ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ

ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ—ਸੈਕਸ਼ਨ 17(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ—ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ।

30 ਨਵੰਬਰ, 1948 ਨੂੰ, ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 24 ਜੂਨ, 1949 ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। 9 ਦਸੰਬਰ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਕਸਟੋਰ ਡਾਇਨ ਦੁਆਰਾ ਅਰਜ਼ੀ। 1950. ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ 8 ਜਨਵਰੀ, 1951 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਸਿਰਫ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ। 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1951 ਨੂੰ, ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਨੂੰ ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 12 ਮਈ, 1951 ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 28 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ, ਕਸਟੋਰੀਅਨ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੁਬਾਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ 21 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 21 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਕਸਟੋਰ ਡਾਇਨ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕੀਤੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਸੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਸਟੋਰੀਅਨ ਨੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦਾ ਸੰਪਾਦਨ ਬੀਤ ਗਿਆ ਸੀ।

1919 ਦੇ ਐਕਟ IX ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਦੇਸ ਰਾਜ ਧਮੇਜਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 21 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ, ਅਰਜ਼ੀ Kapur, J. ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

1) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਡੀ .

ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਬੁੱਧ ਦੇਵ ਗੁਪਤਾ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 17 (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਾਇਰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਮਿਤੀ 21 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਦੇਸ ਰਾਜ ਧਮੇਜਾ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ, ਦਿੱਲੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ।) ਅਤੇ (2) ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਆਫ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰੋ ਪਰਟੀ, 1950 ਦਾ ਐਕਟ XXXI।

ਰਖਿਅਕ ਇੱਕ ਮੁਢਲੀ ਮੋਰਟਗੇਜ ਫਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 30 ਨਵੰਬਰ, 1948, ਜਿਸ ਨੂੰ 24 ਜੂਨ, 1949 ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਫਾਈਨਲ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਗਰਾਨ ਨੇ 9 ਦਸੰਬਰ, 1950 ਨੂੰ ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ On ਬਣਾਇਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਮੌਜੂਦ ਸੀ। . ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਕਪੂਰ, ਜੇ.ਜੀ.ਟੀ.ਐੱਚ. 1951. ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 17 ਸਿਰਫ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ। ਫਾਂਸੀ ਦੀ ਵਿਕਰੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਹੋਈ ਸੀ। 1951, ਅਤੇ 12 ਮਈ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 1951. 28 ਜਨਵਰੀ, 1952 ਨੂੰ, ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਸਟੋਰੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਏ ਗਏ ਸਨ, ਪਰ ਇਹ 21 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ।

ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 28 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1951 ਨੂੰ, ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਕੇ 1951 ਦੇ ਐਕਟ XXII ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੁਰਾਣੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੀ ਥਾਂ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਟਿੰਗ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਿਤੀ 21 ਫਰਵਰੀ, 1953 ਨੂੰ, ਕਸਟੋਰੀਅਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ।

ਇੱਕ ਮੁਢਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਸਟੋਡੀਅਨ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 47 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਹ ਇੱਕ ਫਿੱਟ ਕੇਸ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਬੇਅਸਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 17 (1) ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਈਵਾ ਕਿਉਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ . ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ

1231

PUNJAB SERIES

[VOL. vii

ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ।

ਈਵਾ ਦੀ ਕੁਰਕੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ- ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ XIV ਦਿੱਲੀ 1947 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੁਆਰਾ ਕਸਟਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸਿਤ ਸੰਪਤੀ, ਯੂ ਨਿਊ ਵਿਡੀਡ ਪ੍ਰੋ- ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਸੀ। ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਓ ਹੋਰ ਪ੍ਰੋਸ਼ਾਨੀਆਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਕਪੂਰ ' ਜੇ ' ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

1947 ਦੇ ਇਸ ਐਕਟ ਨੂੰ 1949 ਦੇ ਕੇਂਦਰੀ ਆਰਡੀਨੈਂਸ XXVII ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ 18 ਅਕਤੂਬਰ, 1949 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 17 ਨੇ ਕੁਰਕੀ, ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਵਾਸ ਦੀ ਛੋਟ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਆਇ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਖਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਆਰਡੀਨੈਂਸ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ 1950 ਦੇ ਐਕਟ XXXI ਦੁਆਰਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਅਧੀਨ ਛੋਟਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਧਾਰਾ ਹੇਠਾਂ ਚਲਦੀ ਹੈ:- ' '।

""17 (1) ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਕਸਟਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਰਕੀ, ਪ੍ਰੋਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਜਿਹੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

2)) ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਰਕੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰੋ।

ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ
ਨਿਗਰਾਨ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ
ਵੀ.
ਸੋਲੂ ਮਲ ਤੇ ਸਜਤਪੋ

ਜੋ ਕਿ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਅਰੰਭ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਜਾਂ 1 ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਕਾਸੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਬਾਦਲੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ.

ਮਾਰਚ, 1947 ਨੂੰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਧਾਰਾ, ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਬਸ਼ਰਤੋਂ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਕਸਟਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਕੁਰਕੀ, ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ 12) ਵਿੱਚ ਜੇ 1 ਮਾਰਚ, 1947 ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਤਾਂ ਨਿਗਰਾਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਬੇਅਸਰ ਹੋ ਜਾਣਾ ਸੀ। . ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ ਫਰਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ 1951 ਦੇ ਐਕਟ XXII ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“17. ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਤੋਂ ਛੋਟ - ਇਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਕਸਟਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਝੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਰਿਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਅਟੈਚਮੈਂਟ ਜਾਂ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋ

ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਨਿਗਰਾਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਕੋਈ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਜਾਇਦਾਦ ^
ਇਵੈਕੂਈ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ (ਸੋਧ) ਦਿੱਲੀਐਕਟ, 1951, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨੂੰ
ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਸਮਝਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਜਿੱਥੇ 1 ਮਾਰਚ 1947 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਪੂਰ ' ਜੇ. ' ^

ਕੋਈ ਵੀ ਨਿਕਾਸੀ ਸੰਪੱਤੀ ਜੋ ਕਿ ਕਟੋਡੀਅਨ ਕੋਲ ਨਿਹਿਤ ਹੈ ਜਾਂ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਥਾਰਟੀ
ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ
ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਸ ਵਿੱਚ ਅੱਧੀ ਦਰਖਾਸਤ ਕਟੋਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ
ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਅਕਤੂਬਰ 1950 ਦੇ 17 ਵੇਂ ਦਿਨ
ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ।

ਸ੍ਰੀ ਦੂਆ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਵੈਕੂਈ ਐਕਟ ਇੱਕ ਲਾਭਕਾਰੀ ਐਕਟ ਹੈ ਜਿਸਦਾ
ਉਦੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ (ਨਿਕਾਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ
ਨੂੰ ਰਾਹਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਵੀ ਹੈ ਜੋ ਹੁਣ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਤੋਂ ਆਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸਥਾਪਿਤ
ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ 'ਤੇ ਲਗਾਈ ਜਾਣੀ
ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਸਿੱਧੇ
ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਕਾਸੀ ਨੂੰ ਮਦਦ ਦੇਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ
ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀਜ਼
ਜਾਂ ਪੈਸਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ
ਕੋਈ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਜੋ ਕਿ ਕਸਟਡੀਅਨ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮਾਨ ਆਦਿ ਨੂੰ ਲਾਗੂ
ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ
ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਜਾਰੀ ਰਹਿਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ? ਕਿਸੇ ਮਨਾਹੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ
ਨੂੰ ਅਟੈਚਮੈਂਟ, ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਜਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੀਸੀਵਰ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ
ਜੋ ਬੇਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਬਦ "ਵਿਕਰੀ" ਹੈ

ਸੈਕਸ਼ਨ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਨਿਗਰਾਨ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ
, ਨਵਾਂ ਇਸ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਇਸ ਭਾਗ ਦੇ ਸਾਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਂਗਾ, ਇਹ ਕੇਵਲ ਇਹ
ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸ਼ੇਈਉ ਮਲ ਅਤੇ ^ ਤਾ ^ en ਵਿੱਚਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ
ਵਿੱਚ ਜੋ ਦੂਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ, ਨਿਗਰਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬੰਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬੇਕਾਰ
ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ

p ' ਨਿਗਰਾਨ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ।

ਜੇਕਰ ਇਹ 1 ਮਾਰਚ, 1947 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ
ਅਰਜ਼ੀ ਕਸਟਡੀਅਨ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ,

ਪਰ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆ ਦੇ ਮੁਵੱਕਿਲ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੀ ਸੀਮਾ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਇਹ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1950 ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਜੋ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਸਾਰੀ ਮਿਆਦ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਲਗਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 17 ਅਕਤੂਬਰ 1950 ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਨੀਤੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆ ਦੀ ਦਲੀਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ "ਅਕਤੂਬਰ 17, 1950 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੀ ਗਈ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਦਰ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਐਕਟਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸੋਧ ਕਰੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਦੁਆ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਪਿਛਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਉਲਟ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਕਸਟੋਰੀਅਨ ਨੇ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਵਿਕਰੀ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਐਡ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਹੈ।) ਬੀਤ ਗਈ ਸੀ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ, ਪਰ ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ